

[Jørgen Estrup]

have en mulighed for frivilligt at gå ind i et forsikringsssystem.

Det, der sker med dette forslag, er jo kun, at man åbner for denne frihed, at man gør det nemmere at komme ind i en a-kasse. Det ændrer ikke på dagpengereetten. Det, vi tidligere har haft diskussion om mellem Venstre og De Radikale, har jo været, at vi ønskede, at denne forsikring var obligatorisk, fordi vi syntes, alle havde en forpligtelse til at være solidariske i dette system og være med til at finansiere det, for det var i alles interesse, at man ikke så at sige kørte på frihjul.

Men hvis det, Venstre siger, er, at man ikke ønsker, at folk overhovedet skal betale en forsikringsydelse for senere at kunne få dagpenge, hvis de kommer galt af sted, så forstår jeg ikke rigtig Venstres tankegang på dette område, og jeg synes egentlig, at hr. Helge Sander skulle uddybe nærmere, hvordan man kan bruge ordet bondefangeri her.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Mit udgangspunkt for de betragtninger og det, som vi tidligere har vedtaget her i Folketinget, er, at man ikke kan fortsætte i systemet, når det er ved hjælp af støttet arbejde; altså drejer det sig om forskellen på støttet og ustøttet arbejde. Dette især sagt i relation til fru Lilli Gyldenkildes udtalelse, for det, jeg har sagt her, relaterer overhovedet ikke til konkurrenceforvriddning. Jeg har sagt, at når man nu – jeg må så sige, at bondefangeri havde jeg skrevet i gåseøjne, det næste er også i gåseøjne – lokker folk ind i a-kasserne, ved vi også godt efterfølgende, at så er det som oftest sådan, at man også bliver medlem af en fagforening. Og dér er det, jeg siger, at der har vi altså – beklageligvis – en gruppe, som har meget svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. Derfor sætter jeg spørgsmålstejn ved, om de nogen sinde får glæde af dette her.

Det var i den sammenhæng, at jeg nævnte det, og jeg vil fastholde, at det desværre nok vil blive tilfældet i en række situationer omkring de rent konkrete betragtninger og de forløb, som vi vil møde nu, hvor man kan komme ind i en a-kasse ved blot at fremvise en lønseddel. Det er indiskutabelt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg ved godt, at i denne sammenhæng handler dette om, hvorvidt unge mennesker, eller hvem det nu er, som er i noget støttet arbejde, og som ikke er i a-kasse, får mulighed for at tilknytte sig en a-kasse og betale til den i 1 år uden at kunne få noget for det og i øvrigt uden at kunne få noget ud af det i 1½ år. Man skal bare betale. Det harcelerer man over.

Så er det, jeg siger – det kan godt være, at det er lidt svært at forstå, men så må jeg jo prøve at forklare mig lidt tydeligere – at når hr. Helge Sander i andre diskussioner taler om konkurrenceforvriddning, fordi hr. Helge Sander betragter beskæftigelse på tilskud som rigtigt arbejde, så håber jeg, vi kan blive fri for den slags diskussioner en anden gang om, at der er konkurrenceforvriddning i det, for her betragter hr. Helge Sander altså ikke dette beskæftigelsesarbejde som et rigtigt arbejde.

Der må jo være en smule ræson i ens måde at argumentere på, og begge dele kan altså ikke lade sig gøre, hr. Helge Sander, for så er der altså ikke nogen sammenhæng i tankesættet bag det, man siger på arbejdsløshedsområdet, bortset fra at man er imod at forbedre nogen som helst vilkår på de områder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Sander, om det ikke er rigtigt, at når man melder sig ind i en forsikringsordning, sørger man faktisk for at skabe sig selv et sikkerhedsnet, og man håber af sit inderste hjerte, at man aldrig havner i det sikkerhedsnet. Det drejer sig faktisk om ikke at skulle få brug for den ordning, ikke at komme ud for den skade, man forsikrer sig imod.

Og dette med, at man altså ikke skulle få glæde af det, har intet med sagen at gøre. Det gode, liberale princip om at skulle forsikre sig selv består jo netop i, at kun hvis det værste sker, får man – i de gåseøjne, hr. Helge Sander nævner – glæde af det.

Derfor vil jeg egentlig sige, at hvis meningen med vores beskæftigelsesordninger og de andre aktiviteter, vi sætter i gang, netop er at få folk tilknyttet arbejdsmarkedet, så er det her jo det allerfornuftigste, for det er kun i det øjeblik, man kommer galt afsted, at dette her bliver aktuelt. I en lang række tilfælde, netop i de